

Intriga fronterera a ritme de blues

JOSEP PASTELLS

Agulleta i fil de vint és un dels versos d'una cançó escrita per Manel Rodríguez Castelló i musicada amb veu de blues per Miquel Gil. També és el títol de la primera novel·la dels germans Carrera (Hyacinthe, professor de literatura francesa a Perpinyà, i Esteve, periodista d'*El Punt Avui* a Girona), en què ja en el primer capítol es pot llegir la lletra sencera d'aquesta cançó «dolça i estranya» que de tant en tant, fragmentàriament, ressona a l'oïda del protagonista i narrador. Deixant de banda la singularitat del títol i la seva possible relació amb la trama, el debut literari dels Carrera no es desvia en absolut del que s'espera d'una novel·la policíaca: un detectiu força peculiar, marcat per un nom encara més peculiar, no dubta a recórrer a qualsevol mètode al seu abast per resol-

dre la desaparició de Carolina Payré, filla d'una família benestant de Perpinyà, en una investigació que avança per un medi corrupte on de vegades costa distingir els autèntics criminals. L'escenari on es desenvolupen els fets, sempre a cavall entre l'Empordà i el Rosselló, és potser un dels principals al·licients d'una obra que mostra la cara menys amable d'un territori ric en locals nocturns, prostíbuls, sicaris i, evidentment, polítics i constructors. «A l'estiu, massa joves, sense sous, perduts. Alcohol, drogues i baralles [...] no és ni Canes ni Saint Tropez i s'assemblaria més aviat a Lloret de Mar», afirma el protagonista durant una visita a Arcalders Platja. I hi afegeix: «És precisament per això que la municipalitat actual es remena tant com pot per fer avançar el projecte del port. Un port són vaixells, programes immobiliaris, taxes i impostos [...] i una clientela diferent. Aquí es canviarien ben bé els estiuejants cridaners i pelats per turistes més afortunats, i els joves punkies per adolescents d'anuncis de publicitat per a Coca-Cola».

Tot i que el detectiu-narrador es dedica en cos i ànima a la tasca que li ha estat encomanada, sap com compaginar-la amb els petits plaers que li ofereix la feina: «He arribat un xic aviat a Port Veneres i considero que puc aguantar un tercer got de Banyuls i una

CARRERA & CARRERA
Agulleta i fil de vint

Ed. Trabucaire.
Col·lecció Seria Negra.
Perpinyà, 2011.
109 pàgines.

novetats JUDIT PUJADÓ

De Tales a Demòcrit
El pensament presocràtic.
Fragments i testimonis.

Edició i traducció de Joan Ferrer Gràcia.
Edicions de la Ela Geminada.
888 pàgines. Girona, 2011.

El gruix més important del pensament grec antic sorgit abans de Plató apareix per primer cop en llengua catalana. En aquesta edició hi ha tots els fragments conservats dels autors anomenats presocràtics, així com testimonis sobre els seus escrits i les seves vides.

L'escenari és potser un dels principals al·licients d'una obra que mostra la cara menys amable d'un territori ric en locals nocturns, prostíbuls, sicaris i, evidentment, polítics i constructors

altra tapa d'anxoves, assegut a la terrassa del Royalty, contemplant vianants i pescadors que passegen o feinegen». Com és habitual en la seva professió, les indagacions el duen per terrenys plens de trampes i perills, però la seva manera de relatar els fets, amarada d'ironia i de vegades de distanciament, no acaba de permetre que el lector tingui la sensació que el risc és real. En qualsevol cas, la novel·la és àgil i entretinguda; es llegeix bé, i a mesura que passen les pàgines creix el desig d'esbrinar el desenllaç. En el capítol dels retrets, es podria dir que alguns diàlegs i escenes són poc versemblants i certes explicacions finals resulten una mica forçades, però en conjunt l'obra està prou ben resolta i pot satisfer perfectament les expectatives dels lectors que, més que res, volen esbargir-se amb la ficció.